

ترمودینامیک - برهمکنش‌های تک‌ذره‌ای

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

ترمودینامیک - سیستم‌ها بی برسی می‌شود که شامل ذره‌ها بی اند که با هم برهمکنش ندارند اما با یک میدان - پیرونی برهمکنش دارند.

1 انرژی و تابع - پارش

سیستم‌ی را در نظر بگیرید شامل ذره‌ها بی تشخیص‌ناپذیر که با هم برهمکنش ندارند اما با یک میدان - پیرونی برهمکنش دارند. انرژی‌ی چنین سیستم‌ی را می‌شود نوشت

$$E = \sum_I \mathcal{E}_I, \quad (1)$$

که $\mathcal{E}_I$ انرژی‌ی ذره‌ی I است. این ذره‌ها را تشخیص‌ناپذیر می‌گیریم. در این صورت رابطه‌ی بالا می‌شود

$$E = \sum_i N_i \varepsilon_i, \quad (2)$$

که ε_i انرژی‌ی یک ذره در حالت i ، و N_i تعداد ذره‌ها در حالت i است. تابع - پارش - کانونیک برای سیستم‌ی شامل N ذره از این نوع می‌شود

$$Q_N = \sum'_{\mathcal{N}} \left(\prod_i \mathcal{D}_{\mathcal{N}_i} \right) \exp \left(-\beta \sum_i \mathcal{N}_i \varepsilon_i \right), \quad (3)$$

که پریم در جمع‌بندی یعنی جمع‌بندی روی $\mathcal{N}$ ‌ها ی مقید به

$$\sum_i \mathcal{N}_i = N. \quad (4)$$

هم‌چنین،

$$\beta := \frac{1}{k_B T}, \quad (5)$$

که T دما ی مطلق و k_B ثابت بُلتس‌مان [a]، و $\mathcal{D}_{\mathcal{N}_i}$ چندگانه‌گی ی پیکربندی ی شامل ذره در حالت i است. $\mathcal{D}_{\mathcal{N}_i}$ با آمار ذره‌ها مشخص می‌شود. برا ی بزون‌ها،

$$\mathcal{D}_x^B = 1; \quad (6)$$

برا ی فرمی‌ون‌ها،

$$\mathcal{D}_x^F = \begin{cases} 1, & x \leq 1, \\ 0, & x > 1 \end{cases}; \quad (7)$$

و برا ی ذره‌ها ی (غیرواقعی ی) با آمار کلاسیک (کلاسیک‌ون‌ها)،

$$\mathcal{D}_x^C = \frac{1}{x!}. \quad (8)$$

محاسبه ی طرف راست (3) دشوار است، مگر برا ی کلاسیک‌ون‌ها. به جا ی آن سراغ تابع - پارش - گراندکانونیک ($\mathcal{Q}$) می‌رویم. متغیر این تابع به جا ی تعداد ذره‌ها (N) گریزندگی (z) است.

$$\mathcal{Q}(z) := \sum_N z^N Q_N. \quad (9)$$

از این جا معلوم می‌شود

$$\begin{aligned} \mathcal{Q}(z) &= \sum_{\mathcal{N}} z^N \left(\prod_i \mathcal{D}_{\mathcal{N}_i} \right) \exp \left(-\beta \sum_i \mathcal{N}_i \varepsilon_i \right), \\ &= \prod_i \left[\sum_{\mathcal{N}_i} z^{\mathcal{N}_i} \mathcal{D}_{\mathcal{N}_i} \exp(-\beta \mathcal{N}_i \varepsilon_i) \right]. \end{aligned} \quad (10)$$

جمع‌بندی ی طرف راست را هم می‌شود در هر سه حالت انجام داد. نتیجه می‌شود

$$\mathcal{Q}(z) = \prod_i [1 - s z \exp(-\beta \varepsilon_i)]^{-1/s}, \quad (11)$$

که s به آمار پسته‌گی دارد:

$$\begin{aligned} s^B &= 1, \\ s^F &= -1, \\ s^C &= 0. \end{aligned} \quad (12)$$

این‌ها را می‌شود (از جمله) در [1] یافت.

جز $\mathcal{Q}$ می‌شود یک تابع مولد دیگر هم تعریف کرد که با مشتق‌گیری از آن نسبت به متغیرها یعنی ζ_i ها به دست آیند. $\mathcal{Z}$ را چنین تعریف می‌کنیم.

$$\mathcal{Z}(\zeta) := \sum_{\mathcal{N}} \left(\prod_i \zeta_i^{\mathcal{N}_i} \right) \left(\prod_i \mathcal{D}_{\mathcal{N}_i} \right) \exp \left(-\beta \sum_i \mathcal{N}_i \varepsilon_i \right). \quad (13)$$

این تابع مولد را هم می‌شود ساده‌تر کرد:

$$\mathcal{Z}(\zeta) = \prod_i [1 - s \zeta_i \exp(-\beta \varepsilon_i)]^{-1/s}. \quad (14)$$

دیده می‌شود $\mathcal{Z}$ همان $\mathcal{Q}$ است، به شرط این که همه ζ_i ها با z برابر باشند.

2 تعداد ذره‌ها

مقدار چشم‌داشتی ی تعداد ذره‌ها بی که در حالت i اند، می‌شود

$$\langle \mathcal{N}_i \rangle = \frac{z}{\mathcal{Q}} \sum_{\mathcal{N}} \mathcal{N}_i z^N \left(\prod_i \mathcal{D}_{\mathcal{N}_i} \right) \exp \left(-\beta \sum_i \mathcal{N}_i \varepsilon_i \right). \quad (15)$$

این را می‌شود بر حسب $\mathcal{Z}$ نوشت:

$$\langle \mathcal{N}_i \rangle = \left(\frac{\zeta_i}{\mathcal{Z}} \frac{\partial \mathcal{Z}}{\partial \zeta_i} \right)_{\forall j : \zeta_j = z}, \quad (16)$$

که در آن i شاخص آزاد است (روی آن جمع‌بندی نشده است). با استفاده از (14) و

، (16)

$$\langle \mathcal{N}_i \rangle = \frac{z \exp(-\beta \varepsilon_i)}{1 - s z \exp(-\beta \varepsilon_i)}. \quad (17)$$

از این‌جا می‌شود چگالی ی ذره‌ها را هم حساب کرد. حالت i را در نظر می‌گیریم که ذره‌ها ساختار درونی ن دارند. برداشت بـ هنجار، متناظر با حالت ψ_i را با $\langle \psi_i |$ تابع موج متناظر را با ψ_i ، و چگالی ی ذرات را با ρ نمایش می‌دهیم. داریم

$$\rho(\mathbf{r}) = \sum_i \langle \mathcal{N}_i \rangle |\psi_i(\mathbf{r})|^2. \quad (18)$$

اگر z کوچک باشد:

$$z \ll \exp(\beta \varepsilon_0), \quad (19)$$

که ε_0 انرژی ی حالت پایه است، در (17) می‌شود به جای مخرج یک گذاشت:

$$\langle \mathcal{N}_i \rangle = z \exp(-\beta \varepsilon_i). \quad (20)$$

در این حالت به ساده‌گی می‌شود z را حذف کرد. نتیجه می‌شود

$$\langle \mathcal{N}_i \rangle = \langle N \rangle \frac{1}{Q_1} \exp(-\beta \varepsilon_i), \quad (21)$$

این همان چیزی است که برای کلاسیکون‌ها به دست می‌آید. در این حالت،

$$\rho(\mathbf{r}) = \langle N \rangle \frac{1}{Q_1} \langle \mathbf{r} | \exp(-\beta H_1) | \mathbf{r} \rangle, \quad (22)$$

که H_1 همیلتونی ی تک‌ذره‌ای، و $\langle \mathbf{r} |$ ویژه‌بردار بـ هنجار، مکان متناظر با ویژه‌مقدار $\mathbf{r}$ است.

اگر علاوه بر قراری ی (19) (کوچک‌بودن z) H_1 مجموع یک تابع تکانه و یک تابع مکان (انرژی ی پتانسیل) باشد،

$$H_1 = K(\hat{\mathbf{p}}) + U(\hat{\mathbf{r}}), \quad (23)$$

که $\hat{\mathbf{p}}$ عملگر تکانه و $\hat{\mathbf{r}}$ عملگر مکان است، و دما زیاد (β کوچک) باشد،

$$\beta \Delta H_1 \ll 1, \quad (24)$$

که ΔH_1 اختلاف انرژی نوعی ترازها ی انرژی است، آن‌گاه،

$$\begin{aligned} \langle \mathbf{r} | \exp(-\beta H_1) | \mathbf{r} \rangle &= \langle \mathbf{r} | \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] \exp[-\beta U(\hat{\mathbf{r}})] | \mathbf{r} \rangle, \\ &= \exp[-\beta U(\mathbf{r})] \langle \mathbf{r} | \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle. \end{aligned} \quad (25)$$

داریم

$$\begin{aligned} LH &= \langle \mathbf{r}' | \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r}' \rangle, \\ &= \langle \mathbf{r} | \exp[-(\mathbf{r}' - \mathbf{r}) \cdot \hat{\mathbf{p}} / (i\hbar)] \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] \exp[(\mathbf{r}' - \mathbf{r}) \cdot \hat{\mathbf{p}} / (i\hbar)] | \mathbf{r} \rangle, \\ &= \langle \mathbf{r} | \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle, \end{aligned} \quad (26)$$

که نشان می‌دهد $\langle \mathbf{r} | \exp[-\beta K(\mathbf{p})] | \mathbf{r} \rangle$ مستقل از $\mathbf{r}$ است. پس اگر (19) و (24) برقرار باشند،

$$\rho(\mathbf{r}) = \langle N \rangle \frac{1}{\tilde{Q}_1} \exp[-\beta U(\mathbf{r})], \quad (27)$$

که

$$\tilde{Q}_1 := \int dV \exp[-\beta U(\mathbf{r})]. \quad (28)$$

3 فشار و تانسر - تن ش

لگرانژی ی تک ذره‌ای بی به این شکل را در نظر بگیرید.

$$L = \int dV \left\{ \frac{1}{2} [\psi^*(\mathbf{r}) i\hbar \dot{\psi}(\mathbf{r}) - i\hbar \dot{\psi}^*(\mathbf{r}) \psi(\mathbf{r})] - \psi^*(\mathbf{r}) (H \psi)(\mathbf{r}) \right\}, \quad (29)$$

که همیلتونی ی H را مجموع انرژی ی جنبشی و انرژی ی پتانسیل گرفته ایم:

$$H = \frac{1}{2m} \hat{p}_k^k \hat{p}_k^\dagger + U(\hat{\mathbf{r}}). \quad (30)$$

در حالت کلی $\hat{p}_k$ ارمیتی نیست و $\hat{p}_k$ و $\hat{p}_k^\dagger$ چنین تعریف شده اند.

$$\hat{p}_k | \mathbf{r} \rangle := i\hbar \partial_k | \mathbf{r} \rangle, \quad (31)$$

و

$$\hat{p}_k^\dagger |\mathbf{r}\rangle := i\hbar \frac{1}{\sqrt{\mathfrak{D}}} \partial_k (\sqrt{\mathfrak{D}} |\mathbf{r}\rangle), \quad (32)$$

که $\mathfrak{D}$ دترمینان - ماتریس - متریک (با شاخص‌ها ی پایین) است. از (31) و (32) نتیجه می‌شود

$$\langle \mathbf{r} | \hat{p}_k = -i\hbar \frac{1}{\sqrt{\mathfrak{D}}} \partial_k (\sqrt{\mathfrak{D}} \langle \mathbf{r} |), \quad (33)$$

و

$$\langle \mathbf{r} | \hat{p}_k^\dagger = -i\hbar \partial_k \langle \mathbf{r} |. \quad (34)$$

سرانجام،

$$\hat{p}^n := \hat{p}_k g^{k n}(\hat{\mathbf{r}}), \quad (35)$$

و

$$\hat{p}^{n\dagger} = g^{k n}(\hat{\mathbf{r}}) p_k^\dagger, \quad (36)$$

که g متریک - فضا است. به این ترتیب،

$$(H\psi)(\mathbf{r}) = \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla^2 \psi(\mathbf{r}) + U(\mathbf{r}) \psi(\mathbf{r}), \quad (37)$$

که

$$\nabla^2 = \frac{1}{\sqrt{\mathfrak{D}}} \partial_l g^{l n} \sqrt{\mathfrak{D}} \partial_n. \quad (38)$$

برا ی تانسرینش - کانوئیک (Θ) داریم [2]

$$\Theta^{j k} = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_j \psi)} \partial^k \psi + \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_j \psi^*)} \partial^k \psi^* - g^{j k} \mathcal{L}, \quad (39)$$

$\mathcal{L}$ چگالی ی لگراژی است:

$$\mathcal{L} = \sqrt{\mathfrak{D}} \left[\frac{1}{2} (\psi^* i\hbar \dot{\psi} - i\hbar \dot{\psi}^* \psi) - \psi^* (H\psi) \right] + \mathcal{B}. \quad (40)$$

$\mathcal{B}$ دیورژانس - یک بردار است، چنان که $\mathcal{L}$ شامل - مشتق - دوم - ψ نباشد:

$$\begin{aligned} \mathcal{B} &= \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \partial_l (\psi^* g^{ln} \sqrt{\mathfrak{D}} \partial_n \psi), \\ &= \sqrt{\mathfrak{D}} \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla \cdot (\psi^* \nabla \psi). \end{aligned} \quad (41)$$

به این ترتیب،

$$\mathcal{L} = \sqrt{\mathfrak{D}} \left[\frac{1}{2} (\psi^* i\hbar \dot{\psi} - i\hbar \dot{\psi}^* \psi) + \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla \psi^* \cdot \nabla \psi - \psi^* U \psi \right], \quad (42)$$

که نتیجه می‌دهد

$$\begin{aligned} \Theta^{jk} &= \sqrt{\mathfrak{D}} \left\{ \frac{(-i\hbar)^2}{2m} (\partial^j \psi^* \partial^k \psi + \partial^j \psi \partial^k \psi^*) \right. \\ &\quad \left. - g^{jk} \left[\frac{1}{2} (\psi^* i\hbar \dot{\psi} - i\hbar \dot{\psi}^* \psi) + \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla \psi^* \cdot \nabla \psi - \psi^* U \psi \right] \right\}. \end{aligned} \quad (43)$$

برا ی تانسرن ش - متقارن (T) داریم

$$T^{jk} = \frac{2}{\sqrt{\mathfrak{D}}} \frac{\delta L}{\delta g_{jk}}. \quad (44)$$

با استفاده از

$$\frac{\partial \mathfrak{D}}{\partial g_{jk}} = \mathfrak{D} g^{kj}, \quad (45)$$

و

$$\frac{\partial g^{ln}}{\partial g_{jk}} = -g^{lk} g^{jn}, \quad (46)$$

نتیجه می‌شود

$$\begin{aligned} T^{jk} &= - \left\{ \frac{(-i\hbar)^2}{2m} (\partial^j \psi^* \partial^k \psi + \partial^j \psi \partial^k \psi^*) \right. \\ &\quad \left. - g^{jk} \left[\frac{1}{2} (\psi^* i\hbar \dot{\psi} - i\hbar \dot{\psi}^* \psi) + \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla \psi^* \cdot \nabla \psi - \psi^* U \psi \right] \right\}. \end{aligned} \quad (47)$$

چنان که انتظار می‌رود، T و Θ رابطه‌ی ساده‌ای با هم دارند:

$$\Theta = -\sqrt{\mathfrak{D}} T. \quad (48)$$

سرانجام، با تعریف

$$E := \left(\int dV \psi^* \psi \right)^{-1} \int dV \left[-\frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla \psi^* \cdot \nabla \psi + \psi^* U \psi \right] \quad (49)$$

و

$$\tilde{T}^{j k} = -\frac{2}{\sqrt{\mathfrak{D}}} \left(\int dV \psi^* \psi \right) \frac{\delta E}{\delta g_{j k}}, \quad (50)$$

نتیجه می‌شود

$$\begin{aligned} \tilde{T}^{j k} = & - \left\{ \frac{(-i\hbar)^2}{2m} (\partial^j \psi^* \partial^k \psi + \partial^j \psi \partial^k \psi^*) \right. \\ & \left. - g^{j k} \left[E(\psi^* \psi) + \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla \psi^* \cdot \nabla \psi - \psi^* U \psi \right] \right\}. \end{aligned} \quad (51)$$

دیده می‌شود

$$\tilde{T} = T, \quad (52)$$

به شرط این که

$$i\hbar \dot{\psi} = E \psi. \quad (53)$$

(48) و (52) سه راه همارز برا ی محاسبه‌ی تانسر تنش می‌دهند. البته همارزی ی Θ وقتی است که چگالی ی لگرانژی نسبت به مشتق مکانی از درجه ی بیش از یک باشد.

اگر (53) برقرار باشد،

$$(E - U) \psi = \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla^2 \psi, \quad (54)$$

و

$$(E - U) \psi^* = \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \nabla^2 \psi^*, \quad (55)$$

که نتیجه می‌دهد در این حالت،

$$\begin{aligned} T^{j k} &= - \left[\frac{(-i\hbar)^2}{2m} (\partial^j \psi^* \partial^k \psi + \partial^j \psi \partial^k \psi^*) \right. \\ &\quad \left. - g^{j k} \frac{(-i\hbar)^2}{4m} (\psi^* \nabla^2 \psi + \nabla^2 \psi^* \psi + 2 \nabla \psi^* \cdot \nabla \psi) \right], \\ &= - \frac{(-i\hbar)^2}{2m} \left[(\partial^j \psi^* \partial^k \psi + \partial^j \psi \partial^k \psi^*) - \frac{1}{2} g^{j k} \nabla^2 (\psi^* \psi) \right]. \end{aligned} \quad (56)$$

بر حسب $\hat{p}_k$ ها، (56) می‌شود

$$\begin{aligned} T^{j k} &= \frac{1}{2m} \langle \mathbf{r} | (\hat{p}^k)^\dagger |\psi\rangle \langle \psi | \hat{p}^j + \hat{p}^j \dagger |\psi\rangle \langle \psi | \hat{p}^k) | \mathbf{r} \rangle \\ &\quad + \frac{1}{4m} g^{j k} \langle \mathbf{r} | (\hat{p}^n \hat{p}_n^\dagger) |\psi\rangle \langle \psi | + |\psi\rangle \langle \psi | \hat{p}^n \hat{p}_n^\dagger - 2 \hat{p}_n^\dagger |\psi\rangle \langle \psi | \hat{p}^n) | \mathbf{r} \rangle, \end{aligned} \quad (57)$$

مشابه با (18)،

$$\langle T^{j k}(\mathbf{r}) \rangle = \sum_i \langle N_i \rangle T_i^{j k}(\mathbf{r}), \quad (58)$$

که $T_i^{j k}$ با ψ_i حساب می‌شود. اگر z کوچک باشد، چنان که (19) برقرار باشد، آن‌گاه (21) برقرار است و در نتیجه

$$\begin{aligned} \langle T^{j k}(\mathbf{r}) \rangle &= \langle N \rangle \frac{1}{Q_1} \frac{1}{2m} \left(\langle \mathbf{r} | [\hat{p}^k \exp(-\beta H_1) \hat{p}^j + \hat{p}^j \exp(-\beta H_1) \hat{p}^k] | \mathbf{r} \rangle \right. \\ &\quad \left. + \frac{1}{2} g^{j k} \{ \langle \mathbf{r} | [\hat{p}^n \hat{p}_n^\dagger \exp(-\beta H_1) + \exp(-\beta H_1) \hat{p}^n \hat{p}_n^\dagger] | \mathbf{r} \rangle \right. \\ &\quad \left. - 2 \langle \mathbf{r} | \hat{p}_n^\dagger \exp(-\beta H_1) \hat{p}^n | \mathbf{r} \rangle \} \right). \end{aligned} \quad (59)$$

فرض کنید

$$g = \delta, \quad (60)$$

یعنی فضای تخت باشد. در این صورت $\hat{p}_k$ ها ارمیتی و همان تکان‌های معمول آند، و (23) برقرار است. سرانجام، اگر علاوه بر برقراری (19) و (60) رابطه‌ی (24) هم برقرار باشد (دما زیاد باشد)، ضریب g^{jk} در طرف راست (59) صفر می‌شود و

$$\langle T^{jk}(\mathbf{r}) \rangle = \langle N \rangle \frac{1}{Q_1} \frac{1}{m} \exp[-\beta U(\mathbf{r})] \langle \mathbf{r} | \hat{p}^j \hat{p}^k \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle. \quad (61)$$

داریم

$$\langle \mathbf{r} | \hat{p}^j \hat{p}^k \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle = \int \frac{d^D p}{h^D} p^j p^k \exp[-\beta K(\mathbf{p})], \quad (62)$$

که بعد فضای D تابع $(\mathbf{p} \cdot \mathbf{p})$ است. در واقع

$$K(\mathbf{p}) = \frac{1}{2m} \mathbf{p} \cdot \mathbf{p}. \quad (63)$$

از (62) و این که K تابع $(\mathbf{p} \cdot \mathbf{p})$ است، نتیجه می‌شود

$$\langle \mathbf{r} | \hat{p}^j \hat{p}^k \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle = \frac{1}{D} \delta^{jk} \langle \mathbf{r} | \hat{\mathbf{p}} \cdot \hat{\mathbf{p}} \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle, \quad (64)$$

از (63) هم نتیجه می‌شود

$$\langle \mathbf{r} | \hat{\mathbf{p}} \cdot \hat{\mathbf{p}} \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle = -(2m) \frac{\partial}{\partial \beta} \langle \mathbf{r} | \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle, \quad (65)$$

و

$$\langle \mathbf{r} | \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle \propto \beta^{-D/2}, \quad (66)$$

که ضریب تناوب مستقل از دما است. به این ترتیب،

$$\langle \mathbf{r} | \hat{p}^j \hat{p}^k \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle = \frac{m}{\beta} \delta^{jk} \langle \mathbf{r} | \hat{\mathbf{p}} \cdot \hat{\mathbf{p}} \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle. \quad (67)$$

از اینجا (61) می‌شود

$$\langle T^{jk}(\mathbf{r}) \rangle = \delta^{jk} \frac{1}{\beta} \langle N \rangle \frac{1}{Q_1} \exp[-\beta U(\mathbf{r})] \langle \mathbf{r} | \exp[-\beta K(\hat{\mathbf{p}})] | \mathbf{r} \rangle, \quad (68)$$

که نتیجه می‌دهد

$$\langle T^{jk}(\mathbf{r}) \rangle = g^{jk} \frac{1}{\beta} \rho(\mathbf{r}). \quad (69)$$

با تعریف فشار (P) به شکل

$$P(\mathbf{r}) := \frac{1}{D} g_{j,k} \langle T^{j,k}(\mathbf{r}) \rangle, \quad (70)$$

معلوم می‌شود

$$\langle T^{j,k}(\mathbf{r}) \rangle = g^{j,k} P(\mathbf{r}), \quad (71)$$

(یعنی تانسر T هم‌سان‌گرد است) و

$$P(\mathbf{r}) = \frac{1}{\beta} \rho(\mathbf{r}), \quad (72)$$

یعنی معادله‌ی ζ حالت موضع‌ن مثل ζ معادله‌ی ζ حالت ζ کامل است. تفاوت تنها این سیستم با ζ کامل این است که چگالی و فشار بکنواخت نیستند.

۴ ترمودینامیک کلاسیک

در دو بخش پیش معلوم شد معادله‌ها ی حاکم بر چگالی و تنفس، در ζ و β ی کوچک (و در فضای تخت) ساده می‌شوند. این نتیجه‌ها را با محاسبه‌ی مستقیم کلاسیک (غیرکوانتمی) هم می‌شود به دست آورد. برای این کار، در (14) پارامتر s را به صفر میل می‌دهیم و تابع مولد را هم در حد کلاسیک حساب می‌کنیم:

$$\ln[\mathcal{Z}(\zeta)] = \int dV \zeta(\mathbf{r}) \exp[-\beta U(\mathbf{r})] q_1^C(\beta), \quad (73)$$

که

$$q_1^C = \frac{1}{h^D} \int d^D p \exp[-\beta K(\mathbf{p})], \quad (74)$$

تابع پارش کلاسیک تک‌ذرایی آزاد (در فضای تخت) تقسیم بر حجم است. مانسته‌ی (16) برای چگالی می‌شود

$$\rho(\mathbf{r}) = \left[\frac{\zeta(\mathbf{r})}{\mathcal{Z}} \frac{\delta \mathcal{Z}}{\delta \zeta(\mathbf{r})} \right]_{\forall \mathbf{r} : \zeta(\mathbf{r})=z}, \quad (75)$$

از اینجا،

$$\rho(\mathbf{r}) = z \exp[-\beta U(\mathbf{r})] q_1^C(\beta). \quad (76)$$

این همان (27) است.

هم‌چنین، تانسر-تنش در فضای تخت می‌شود

$$\langle T^{j k}(\mathbf{r}) \rangle = \frac{1}{\beta} \left[\frac{2}{\sqrt{\mathfrak{D}} \mathcal{Z}} \frac{\delta \mathcal{Z}}{\delta g_{j k}(\mathbf{r})} \right]_{[\forall \mathbf{r} : \zeta(\mathbf{r})=z] \wedge g=\delta}, \quad (77)$$

که از آنجا

$$\langle T^{j k}(\mathbf{r}) \rangle = g^{j k} \frac{1}{\beta} z \exp[-\beta U(\mathbf{r})] q_1^C(\beta). \quad (78)$$

(بسته‌گی‌ی $\mathcal{Z}$ به متریک از طریق $\mathfrak{D}$ در dV است.) به این ترتیب (69)، (71)، و (72) هم برقرار‌اند.

5 مراجع‌ها

[1] P. K. Pathria; “Statistical mechanics”, (Pergamon Press, 1993) chapter 6

[2] محمد خرمی؛ ” تانسور- انرژی- تکانه، II،“ X1-029 (2005/02/20)

6 اسم- خاص

[a] Boltzmann